

Despre carte

Dictionarul francez-român/român-francez de buzunar cuprinde aproximativ 30.000 de cuvinte-titlu și expresii din vocabularul de bază al limbii franceze și al limbii române și se adresează în special elevilor, studenților, turiștilor și tuturor celor preocupati de studiul acestei limbi, fiind un instrument de lucru actual, util și practic.

În selectarea cuvintelor-titlu și a expresiilor din acest dicționar s-a ținut cont atât de cerințele comunicării directe, cât și de solicitările impuse de traducerea din și în franceză a unor texte de dificultate medie.

Despre autor

Maria Brăescu a fost profesoară de limba franceză la Universitatea din București. A publicat lucrări destinate elevilor, traduceri din literatura franceză și cărți de învățare a limbii franceze: la Editura Didactică și Pedagogică – *Metodologia predării limbii franceze* și la Editura NICULESCU – *Limba franceză prin exerciții*, *Gramatica limbii franceze*, *Limba franceză fără profesor*, *Dicționar francez-român/român-francez pentru toți*, *Dicționar francez-român/român-francez uzual*. Este o autoare cu o experiență îndelungată în predarea limbii franceze, având o contribuție importantă la elaborarea unor metode și tehnici noi de învățare și aprofundare a acestei limbi.

Maria Brăescu

Dicționar FRANCEZ-ROMÂN ROMÂN-FRANCEZ *de buzunar*

– Ediție revizuită –

NICULESCU

à prep. 1. la; *il est né à Paris* el s-a născut la Paris. 2. de; *machine à écrire* mașină de scris. 3. cu; *aller à bicyclette* a merge cu bicicleta. 4. pe; *aller à pied* a merge pe jos. 5. după, conform cu; *à mon avis* după părerea mea. 6. câte; *les enfants vont un à un* copiii merg unul câte unul. 7. în; *à la veille de Noël nous allons à l'église* în ajunul Crăciunului mergem la biserică. 8. pentru; *cette tasse est à thé, l'autre à café* această ceașcă este pentru ceai, cealaltă pentru cafea. 9. cam, aproximativ; *il est de sept à huit heures* este cam șapte-opt. 10. cu ajutorul; *cet appareil fonctionne à l'électricité* acest aparat merge cu curent electric; *à perte de vue* cât vezi cu ochii.

abaîssement s.m. 1. coborâre. 2. scădere. 3. fig. înjosire, decădere.

abaîsser I. vt., vr. 1. a (se) coborî, a (se) lăsa în jos. 2. fig. a (se) înjosi, a (se) umili. II. vt. a reduce (prețul etc.).

abandon s.m. abandon, părăsire. **abandonner vt.** a abandona, a părăsi.

abasourdir vt. 1. a asurzi. 2. fig. a ului; a stupefia.

abattage s.m. 1. tăiere (a copacilor, a vitelor). 2. doborâre; abataj.

abattement s.m. (stare de) descurajare, depresie.

abattis s.m. 1. grămadă (de lucruri tăiate, doborâte). 2. măruntaie. 3. pop. mâini, picioare.

abattre I. vt. 1. (despre copaci, animale) a doborî, a tăia. 2. fig. a slăbi, a descuraja || *à bride abattue* în goana mare. II. vr. 1. a cădea. 2. (sur) a se repezi (la). 3. a se potoli.

abattu, -e adj abătut, trist.

abbaye s.f. abatie, mănăstire catolică.

abbé s.m. 1. abate. 2. preot.

abdication s.f. 1. renunțare. 2. abdicare.

abdiquer vt., vi. a abdica, a renunța.

abeille s.f. albină.

abêtir vt., vr. a (se) prosti, a (se) tâmpi.

abhorrer *vt.* a urî, a avea oroare de.

abîme *s.m.* prăpastie, abis.

abîmer *vt.* a strica. **II. vr.**

1. a se strica. 2. a se prăbuși. 3. *fig.* a se adânci (în gânduri etc.).

abjuration *s.f.* abjurație, renegare publică (a unei credințe etc.).

ablation *s.f.* ablațiune, tăiere.

abnégation *s.f.* abnegație.

aboi *s.m.* lătrat || *être aux abois* a fi încolțit.

abolement, aboiment *s.m.* lătrat.

abolir *vt.* a aboli, a desființa, a anula.

abolition *s.f.* abolire, desființare, suprimare.

abominable *adj.* abominabil, oribil, cumplit; dezgustător.

abomination *s.f.* dezgust; ticăloșie.

abondance *s.f.* abundență, belșug, prisos || *parler d'~* a vorbi pe nepregătite; *parler avec ~* a vorbi fluent/fără greutate.

abord *s.m.* 1. abordare. 2. *fig.* primire, întâmpinare. 3. *pl.* împrejurimi || *loc. adv. d'~*, *tout d'~* mai întâi, în primul rând; *au premier ~* la prima vedere; *de prime ~*, *à l'~* din capul locului.

abordable *adj.* abordabil.

aboucher *I. vt.* a îmbina. **II. vr.** a se înțelege, a intra în contact cu.

aboutir *vi.* 1. a ajunge la, a atinge. 2. (despre un drum) a duce.

aboutissement *s.m.* rezultat, realizare.

aboyer *vi.* a lătra.

abrégé *s.m.* compendiu; rezumat.

abréger *vt.* a (pre)scurta.

abreuver *I. vt.* 1. a adăpa.

2. a stropi cu. 3. *fig.* a coplesi || *~ d'injures* a coplesi cu insulte. **II. vr.** a se adăpa, a bea.

abri *s.m.* adăpost.

abricot *s.m.* 1. caisă. 2. zarzără.

abricotier *s.m.* 1. cais. 2. zarzăr.

abriter *vt., vr.* a (se) adăposti.

abrupt, -e *adj.* abrupt, răpos.

abrutir *vt., vr.* a (se) abrutiza,

a (se) prosti, a (se) tâmpi.

abrutissement *s.m.* abrutizare,

tâmpire, îndobitocire.

absolument *adv.* 1. (în mod)

absolut, cu totul. 2. neapărat,

negreșit.

absorber *I. vt.* 1. a absorbi,

a înghiți. 2. *fig.* a preocupa.

3. a bea, a mânca. **II. vr.** *fig.*

a fi absorbit, a se adânci.

absorption *s.f.* absorbire; ab-

sorbție.

absoudre *vt.* 1. *jur.* a absolvi.

2. *relig.* a ierta.

abstenir (s') *vr.* a se abține,

a renunța.

abstention *s.f.* abținere.

abstinence *s.f.* 1. abținută,

abținere. 2. post; dietă.

abstraire *I. vt.* a abstrage. **II. vr.** a se adânci, a fi absorbit.

abstrait, -e *adj., s.m.* abstract.

abstraitement *adv.* (în mod)

abstract.

absurde *adj., s.m.* absurd.

absurdité *s.f.* absurditate.

abuser *I. vi.* a abuza, a face abuz.

II. vt., vr. a (se) înșela.

abusif, -ive *adj.* abuziv.

acabit *s.m.* 1. *peior.* soi, teapă.

2. *fig., fam.* fire, caracter.

acacia *s.m. bot.* salcâm.

acajou *s.m.* acaju, (lemn de)

mahon.

acariâtre *adj.* certăret, arțăgos.

accablant, -e *adj.* covârșitor,

coplesitor.

accablement *s.m.* 1. împovărare,

coplesire. 2. extenuare, istovire.

3. *fig.* tristețe, descurajare.

accabler *vt.* 1. a împovăra; a co-

plesi. 2. *fig.* a umili.

accaparement *s.m.* acaparare.

accaparer *vt.* a acapara.

accapareur, -euse *s.m.f.* acapa-

rator.

accéder *vi.* 1. a accede la, a avea

acces la. 2. a ajunge, a răz-

bate. 3. *fig.* a consimți.

accélération *s.f.* 1. accelerare.

2. accelerație.

accélérer *vt., vi.* a accelera,

a iuți, a grăbi.

acceptation *s.f.* 1. acceptare,

primire. 2. consimțire la plată

(a unei polițe).

accepter *vt.* 1. a accepta, a pri-

mi. 2. a se obliga să achite

(o poliță).

acceptiō *s.f.* accepție, semni-

ficație, sens.

accession *s.f.* 1. accedere, ajun-

gere. 2. anexare, alipire. 3. ală-

turare (la), aderare.

accessoire *I. adj.* accesoriu, auxi-

liar. **II. s.m. pl. tehn.** accesorii.

accidentellement *adv.* (în mod)

accidental.

acclimatation *s.f.* acclimatizare ||

jardin d'~ grădină zoologică

și botanică.

acclimater *vt., vr.* a (se) aclima-

tiza.

accointer (s') *vr.* 1. a avea ra-

porturi strânse (cu). 2. a se în-

hăita cu.

accolade *s.f.* 1. îmbrățișare.

2. acoladă.

accoler *vt.* 1. a îmbrățișa. 2. a re-

uni, a alătura.

accommodant, -e *adj.* concili-

ant; binevoitor, amabil.

accommodation *s.f.* acomoda-

dare; deprindere; adaptare.

accommodement *s.m.* 1. potri-

vire, aranjare. 2. conciliere, îm-

parecare.

acommoder I. *vt.* 1. a potrive, a aranja. 2. a (pre)găti (o mâncare). 3. a împăca. II. *vr.* 1. (à) a se adapta (la). 2. (de) a se mulțumi cu. 3. (avec) a se înțelege cu.

accompagnement *s.m.* 1. însoțire. 2. muz. acompaniament. 3. *pl.* obiecte, accesorii.

accompli, -e *adj.* îndeplinit, realizat.

accomplir *vt., vr.* a (se) îndeplini, a (se) realiza.

accomplissement *s.m.* îndeplinire, realizare.

accorte *adj. f.* simpatică, binevoitoare, amabilă.

accouchée *s.f.* lăuză.

accouchement *s.m.* 1. facere, naștere a unui copil. 2. moșit.

accoucher I. *vi.* (de) a da naștere unui copil. II. *vt.* a moși.

accoucher, -euse *adj., s.m.f.* 1. mamoș. 2. moașă.

accouement *s.m.* 1. sprijinire în cot. 2. *mil.* așezare cot la cot.

accouder (s') *vr.* a se sprijini în cot.

accouplement *s.m.* 1. împerechere, împreunare. 2. *tehn.* cuplaj, ambreiaj. 3. *tehn.* cuplă, mufă.

accoupler I. *vt.* 1. a împerechea, a împreuna. 2. *tehn.* a cupla, a ambreia. 3. a înjuga, a înhăma

(pereche). II. *vr.* 1. a se împerechea (pentru reproducere). 2. a se uni.

accourir *vi.* a sosi în grabă.

accoutrement *s.m.* îmbrăcăminte nepotrivită și caraghioasă.

accouturer (s') *vt., vr.* a (se) îmbrăca nepotrivit și caraghios, a se împopoțona.

accoutumance *s.f.* obișnuință.

accoutumer I. *vt., vr.* a (se) obișnui, a (se) deprinde. II. *vi.* (nu mai la timpurile compuse) a avea obiceiul.

accroc *s.m.* 1. ruptură, sfâșiere. 2. *fig.* pată. 3. *fig.* piedică, obstacol.

accrochage *s.m.* 1. agățare. 2. *pop.* ceartă; belea.

accrocher I. *vt., vr.* a (se) agăța, a (se) atârna. II. *vt.* 1. a izbi, a lovi. 2. a întârzia || *s' ~ à qn.* a se ține scai de cineva.

accroire (faire) *vt.* a spune cuiva gogoși; *s' en faire ~* a se crede, a și-o lua în cap.

accroissement *s.m.* creștere.

accroître *vt., vi., vr.* a crește, a (se) spori, a (se) mări.

accroupir (s') *vr.* a se așeza pe vine.

accueil *s.m.* primire, întâmpinare.

accueillant -e *adj.* primitiv, plăcut.

accueillir *vt.* 1. a primi, a întâmpina. 2. a da ascultare (unei plângeri).

acculer I. *vt.* a înfunda, a încolți. II. *vr. (contre)* a se sprijini cu spina.

accusé, -e I. *adj.* (despre trăsături etc.) pronunțat. II. *s.m.f.* acuzat.

accuser I. *vt.* 1. a acuza. 2. a scoate în relief, a sublinia. 3. a indica, a releva || *~ réception* a confirma primirea. II. *vr.* a-și recunoaște vinovăția, a se învinui.

acerbe *adj.* 1. aspru (la gust). 2. *fig.* tare; sever.

acéré, -e *adj.* 1. foarte ascuțit. 2. *fig.* tăios, mușcător. 3. de oțel.

acérer *vt.* 1. a căli. 2. a ascuți (și *fig.*).

acétifier *vt., vr.* a (se) acetifica, a oțeti.

acétique *adj.* acetic.

achalandé, -e *adj.* 1. cu o clientelă numeroasă, cu vad bun. 2. *fam.* (despre magazine) bine aprovizionat cu mărfuri.

achalander *vt.* 1. a atrage mulți clienți. 2. *fam.* a furniza mărfuri.

acharné, -e *adj.* înverșunat, îndârjit.

acharnement *s.m.* înverșunare, îndârjire.

acharner I. *vt.* a îndârji, a asmuți. II. *vr.* a urmări cu înverșunare.

achat *s.m.* 1. cumpărare. 2. cumpărătură.

acheminer *vt., vr.* a (se) îndrepta către.

acheter *vt.* a cumpăra.

acheteur, -euse *s.m.f.* cumpărător.

achevage *s.m.* finisare.

achevé, -e *adj.* desăvârșit.

achèvement *s.m.* 1. sfârșire, terminare. 2. desăvârșire.

achever *vt.* 1. a termina, a desăvârși. 2. a da lovitura de grație.

achoppement *s.m.* piedică, obstacol || *pierre d' ~* piatră de încercare; greutate, piedică.

acier *s.m.* oțel.

aciérie *s.f.* oțelărie.

acoquiner (s') *vr.* 1. a se înhăita, a intra în cădrășie. 2. a se deda. 3. a lua un obicei rău.

à-côté *s.m.* amănunt, accesoriu.

à-coup *s.m.* 1. smucitură, șoc. 2. oprire bruscă.

acquereur *s.m.* cumpărător.

acquérir *vt.* 1. a dobândi, a câștiga. 2. a cumpăra. 3. a cuceri, a câștiga adeziunea cuiva.

acquiescement *s.m.* consimțire, aprobare (tacită).

acquiescer *vi.* (à) 1. a consimți, a se învoi. 2. a aproba.

acquis *s.m.* deprindere, experiență, pricepere.

acquisition *s.f.* 1. achiziție. 2. dobândire, achiziționare.

- A** **acquies** *s.m.* chitanță, dovadă || *par ~ de conscience* pentru a fi cu conștiința împăcată; *par manière d'~* într-o doară, neglijent, art. secund.
- âcre** *adj.* 1. înțepător, aspru (la gust, la miros). 2. *fig.* mușcător, înțepător, caustic.
- acrimonie** *s.f.* 1. acreală. 2. *fig.* ton acru/arțagos, sarcasm.
- acrimonieux, -euse** *adj.* 1. arțagos, pus pe ceartă. 2. acru.
- acte** *s.m.* 1. acțiune, luptă. 2. act, document.
- actionnaire** *s.m.* acționare.
- actionner** *vt.* 1. a pune în mișcare. 2. *jur.* a intenta o acțiune.
- activer** *vt.* 1. a zori, a iuți. 2. a activa.
- aculté** *s.f.* ascuțime, acuitate.
- adapter** *vt., vr.* a (se) adapta.
- addition** *s.f.* 1. adunare. 2. adăugire. 3. notă de plată (la restaurant).
- additionnel, -elle** *adj.* adițional, suplimentar.
- additionner** *vt.* 1. a aduna. 2. a adăuga.
- adherence** *s.f.* aderență.
- adhésif, -ive** *I. adj.* 1. de adeziune. 2. adeziv **II. s.m.** adeziv.
- adieu! interj., s.m.** rămas-bun!, adio!
- adipeux, -euse** *adj.* adipos.
- adjectif, -ive** *I. adj.* adjectival. **II. s.m.** adjectiv.
- adjoindre** *vt.* 1. a adăuga. 2. a nu-mi ca adjunct.
- adjoint, -e** *adj., s.m.f.* adjunct, secund.
- adjonction** *s.f.* 1. adăugire. 2. numire ca adjunct.
- adjudant** *s.m.* aghiotant; plutonier-major.
- adjurer** *vt.* a ruga fierbinte, a implora.
- administrateur, -trice** *s.m.f.* administrator.
- administration** *s.f.* 1. conducere. 2. administrare.
- administrer** *vt.* 1. a guverna, a administra. 2. a da, a administra (un medicament). 3. a aplica (lovituri). 4. *releg.* a împărtași.
- admirable** *adj.* minunat, încântător, admirabil.
- admirablement** *adv.* (în mod) admirabil, de minune.
- admission** *s.f.* admitere.
- admonestation** *s.f.* admonestare, mustrare.
- admonester** *vt.* a admonesta, a mustra.
- adonner (s')** *vr.* a se deda; a se dăru.
- adoption** *s.f.* 1. adoptare. 2. adopțiune.
- adorateur, -trice** *s.m.f.* adorator.
- adossement** *s.m.* sprijinire, reze-mare.

- adosser (contre)** **I. vt.** a sprijini. **II. vr.** a se sprijini cu spatele (de).
- adoucir** *vt.* 1. a îndulci. 2. a îmblânzi. 3. a șlefui. 4. *fig.* a ușura, a alina.
- adoucissement** *s.m.* 1. îndulcire. 2. netezire. 3. potolire (a mâniei etc.). 4. ușurare (a pedepsei etc.).
- adresse** *s.f.* 1. adresă (indicare de domiciliu; comunicare oficială). 2. îndemânare, abilitate, pricepere.
- adresser** **I. vt.** a adresa (un pachet etc.). **II. vr.** a se adresa, a vorbi.
- adroit, -e** *adj.* 1. îndemânatic. 2. dibaci, abil, priceput.
- adroitement** *adv.* cu îndemânare, cu dibăcie.
- adulateur, -trice** **I. adj.** lingușitor, slugarnic. **II. s.m.f.** adulator.
- adulation** *s.f.* lingușire, slugărnice, adulație.
- aduler** *vt.* a adula, a linguși.
- adultérer** *vt.* a falsifica, a altera.
- advenir** *vi.* a se întâmpla || *ad-vienne que pourra* fie ce o fi.
- adversité** *s.f.* nefericire, vitregie.
- aérage** *s.m.* 1. aerisire, ventilare. 2. aerăție (a solului).
- aérer** *vt.* a aerisi.
- aérien, -enne** *adj.* aerian.
- aéronaute** *s.m.f.* aeronaut.
- aéronef** *s.m.* aeronavă.
- affabilité** *s.f.* bunăvoință, blân-dețe, afabilitate.
- affable** *adj.* binevoitor, blând, afabil.
- affadir** *vt.* 1. a face să devină fad/dezgustător. 2. *fig.* a face insipid.
- affaiblir** *vt., vr.* a slăbi, a micșora, a-și pierde puterea.
- affaiblissement** *s.m.* pierdere, slăbire (a puterii, a activității etc.).
- affaire** *s.f.* 1. afacere || *cette ~ a été conclue dans de bonnes conditions* această afacere a fost încheiată în condiții bune. 2. *pl.* afaceri || *toutes les affaires dépendent du cours de la Bourse* toate afacerile depind de cursul Bursei. 3. treabă || *il a une ~ urgente* el are o treabă urgentă. 4. chestiune || *les recettes de cuisine sont une ~ de goût* rețetele de bucătărie sunt o problemă/chestiune de gust. 5. în-curcătură || *se tirer d'~* a ieși din încurcătură; a se descurca.
- affaïrer (s')** *vr.* 1. a forfoti, a nu avea astâmpăr. 2. a se afla în treabă.
- affaïsser** **I. vt.** 1. a scufunda, a prăbuși. 2. *fig.* a copleși, a doborî. **II. vr.** 1. a se prăbuși. 2. a se încovoia. 3. *fig.* a fi copleșit.

affaler I. *vt. mar.* a lăsa în jos (o frânghie). **II. vr. 1.** (despre un vapor) a se apropia prea mult de țară. **2. fam.** a se prăbuși, a se trânti.

affamé, -e adj. 1. înfometat, flămând. **2. fig.** lacom.

affectation s.f. 1. afectare, manifestare nefirească. **2.** simulare, prefăcătorie. **3.** destinație pentru un scop (a unei sume, a unui imobil etc.).

affecter I. *vt.* a afecta. **II. vr.** a pune la inimă.

affectif, -ive adj. 1. afectiv. **2.** dușios. **3.** emotiv.

affectionner vt. a avea afecțiune pentru, a iubi pe.

affectivité s.f. afectivitate.

affectueux, -euse adj. afectuos.

afférent, -e adj. aferent.

affermir vt. 1. a arenda. **2.** a lua în arendă.

affermir vt., vr. a (se) întări, a (se) consolida.

affermissement s.m. întărire, consolidare.

affichage s.m. afișare, afișaj.

affiche s.f. afiș.

afficher I. vt. 1. a afișa. **2.** a se fâli cu. **3.** a face cunoscut. **II. vr. peior.** a se afișa, a se arăta ostentativ în lume.

affidé, -e I. adj. peior. de încredere. **II. s.m.f.** spion.

affilage, affilement s.m. ascuțire (a unui brici etc.).

affilée (d') loc. adv. întruna, fără oprire.

affiler vt. a ascuți (un brici, o sculă etc.) || *avoir la langue bien affilée* a fi rău de gură, a avea limba ascuțită.

affilier vt., vr. a (se) afilia.

affinité s.f. afinitate, înrudire.

affirmatif, -ive I. adj. afirmativ.

II. s.f. gram. propoziție afirmativă.

affirmation s.f. afirmație.

affirmer I. vt. a afirma. **II. vr.** a se afirma, a ieși în evidență.

affleurer I. vt. a egala, a netezi, a nivela. **II. vi. 1.** a atinge (un nivel). **2.** (despre un filon) a se ivi la suprafața solului.

affliction s.f. tristețe, mâhnire.

affligé, -e adj., s.m.f. 1. trist, mâhnit. **2.** năpăstuit. **3.** atins (de o boală).

affligeant, -e adj. care produce mâhnire.

affliger I. vt., vr. a (se) îndurera, a (se) întrista. **II. vt.** a năpăstui.

affluence s.f. 1. afluență. **2. fig.** aglomerație, îngrămădeală, puhoi de lume. **3. fig.** belșug.

affluent s.m. afluent.

affluer vi. 1. (despre ape) a curge spre, a se vărsa în. **2. fig.** a veni puhoi.

affolant, -e adj. înnebunitor.

affoler I. vt. a scoate din minți, a înnebuni. **II. vr.** a-și pierde stăpânirea de sine.

affranchir I. vt. 1. a elibera (un sclav). **2.** a scuti (de o taxă). **3.** a franca (o scrisoare). **II. vr.** a se elibera, a scăpa de.

affranchissement s.m. 1. eliberare. **2.** francare.

affres s.f. pl. chinuri.

affréter vt. nav. a închiria o navă.

affreusement adv. groaznic (de), îngrozitor (de).

affreux, -euse adj. groaznic, îngrozitor.

affriolant, -e adj. 1. apetisant, care deschide pofta de mâncare. **2. fig.** ademenitor, îmbietor.

affronter vt., vr. a (se) înfrunta, a (se) sfida.

affubler vt., vr. a (se) împopona, a (se) îmbrăca fără gust și ridicol.

affût s.m. 1. mil. afet. **2.** loc de pândă (la vânatoare) || *être à l'affût* a pândi.

affûtage s.m. 1. ascuțire la tocilă (a instrumentelor). **2.** scule (de tâmplar). **3.** așezare pe afet.

afin de, afin que loc. conj. pentru a, pentru ca (să).

agaçant, -e adj. săcâitor.

agacement s.m. 1. săcăire. **2.** strepezire.

agacer vt. 1. a săcăi, a plictisi, a irita. **2.** (despre dinți) a strepezi.

agaillardir vt. a înveseli.

âge s.m. 1. vârstă. **2. ev || le Moyen Âge** Evul Mediu.

âgé, -e adj. în vârstă, vârstnic.

agence s.f. agenție.

agencement s.m. aranjare, îmbinare.

agencer (s') vt., vr. a aranja, a rândui; a ajusta.

agenda s.m. agendă.

agenouillement s.m. îngenunchere.

agenouiller (s') vr. a îngenunchea.

agglomération s.f. 1. aglomerație. **2.** aglomerare.

agglutiner (s') vt., vr. a lipi, a aglutina.

aggravation s.f. încreunare, înrăutățire, agravare.

aggraver vt., vr. a îngreuna, a înrăutăți, a agrava.

agile adj. sprinten, vioi, agil.

agilité s.f. 1. sprinteneală, agilitate. **2.** agerime.

agioteur s.m. speculator, jucător la bursă.

agir I. vi. 1. a acționa. **2.** a se purta. **3. (sur)** a se comporta; a influența || *faire ~* a pune în mișcare/în funcțiune. **II. vr.** a fi vorba, a fi în joc || *il s'agit de a)* este vorba **b)** trebuie să.

agissant, -e adj. 1. eficient. **2.** care produce agitație. **3.** activ.

agitateur, -trice I. *s.m.f.* agitator.

II. *s.m. tehn.* amestecător.

agitation *s.f.* 1. agitație, zbucium.

2. *fig.* neliniște, frământare și căr-

agneau *s.m.* miel.

agonir *vt.* a acoperi, a împoșca (cu ocări, cu insulte).

agoniser *vi.* a fi în agonie.

agrafe *s.f.* agrafă, copcă.

agraire *adj.* agrar.

agrandir I. *vt., vr.* a (se) mări, a (se) extinde. II. *vt. fig.* a înălța, a înnobila.

agrandissement *s.m.* mărire, sporire, extindere.

agrarien, -enne *adj., s.m.f.* agricultor.

agréable *adj.* plăcut, agreabil.

agréer I. *vt.* a primi favorabil, a aproba. II. *vi.* a plăcea, a conveni.

agrégation *s.f.* 1. admitere. 2. concurs pentru a avea dreptul de a preda într-un liceu sau într-o facultate. 3. titlu de agregat. 4. fix, agregare.

agregé, -e *s.m.f.* agregat (profesor prin concurs).

agrément *s.m.* 1. consimțământ, încuviințare. 2. grație. 3. plăcere, agrement. 4. *pl.* ornamente.

agrémenter *vt.* a împodobi.

agressif, -ive *adj.* agresiv.

agression *s.f.* agresiune, atac.

agreste *adj.* I. câmpenesc, rustic.

2. *fig.* grosolan, din topor.

agriculteur *s.m.* agricultor.

agriculture *s.f.* agricultură.

agronome *s.m.* agronom.

agronomique *adj.* agronomic.

agrotechnique *adj.* agrotehnic.

aguerrir *vt., vr. fig.* a (se) căli, a (se) deprinde cu ceva neplăcut.

aguets *s.m. pl.* pânda || *être aux* ~ a pândi, a sta la pânda.

ah! *interj.* ah!, oh!

ahurir *vt.* a ului, a buimăci.

ahurissant, -e *adj.* uluitor.

aide I. *s.f.* ajutorare, ajutor. II. *s.m.* ajutor, adjunct || *à l'~* ajutor!

aider I. *vt.* a ajuta. II. *vi.* a da ajutor, a contribui la. III. *vr.* 1. a se ajuta. 2. a se servi (de ceva).

aïe! *interj.* au!, vai!

aïeul, -e *s.m.f.* 1. (*pl. -s, -es*) buinic. 2. (*pl. aïeux*) strămoș.

aigle *s.m.* vultur.

aigre I. *adj.* 1. acru, înăcrit. 2. *fig.* pițigăiat. II. *s.m.* acreală.

aigrette *s.f.* egretă.

aigrir *vt., vi., vr.* a (se) acri, a (se) înăcri (și *fig.*).

aigu, -e *adj.* 1. ascuțit. 2. *fig.* pițigăiat, strident. 3. acut.

aiguïère *s.f.* cană de apă (cu toartă și cioc).

aiguille *s.f.* 1. ac. 2. andrea. 3. *pl.* limbi de ceas. 4. limbă de clopot. 5. pisc, culme. 6. ace de

conifere. || *de fil en aiguille* diintr-una într-alta; *chercher une ~ dans une botte de foin* a căuta acul în carul cu fân.

aiguiser *vt.* 1. a ascuți. 2. a ața. **aïl** (*pl. aïls*) *s.m. bot.* usturoi.

aîle *s.f.* 1. aripă (și *fig.*). 2. flanc. 3. pală, paletă || *à tire d'~* ca vântul; *fig. voler de ses propres aîles* a sta pe propriile picioare.

aîlé, -e *adj.* înaripat, cu aripi.

aïleron *s.m.* 1. aripioară. 2. (la pești) înotătoare.

aïlleurs *adv.* în alt loc, aiurea || *d'~ a)* din alt loc; *b)* de altfel; *par ~ a)* pe altă cale; *b)* pe de altă parte.

aimable *adj., s.m.f.* 1. amabil. 2. demn de a fi iubit.

aimant I. *s.m.* magnet.

aimanté, -e *adj.* iubit.

aimer I. *vt.* 1. a iubi. 2. a-i plăcea. II. *vr.* a se iubi.

ainé, -e I. *adj.* mai în vârstă, născut înainte. II. *s.m.f.* cel mai în vârstă, primul născut.

ainsi I. *adv.* așa, astfel. II. *conj.* deci.

ainsi que *loc. conj.* 1. așa precum. 2. precum și.

air *s.m.* 1. aer, văzduh, atmosferă. 2. vânt || *en plein ~, au grand ~* în aer liber; *parler/raisonner en l'~* a vorbi în vânt; *courant d'~* curent (într-o încăpere).

aïrelle *s.f.* 1. afin. 2. afină.

aisance *s.f.* 1. ușurință, nestânjenire. 2. belșug, bogăție || *cabinets, lieux d'aisances* toaletă.

aise I. *s.f.* 1. plăcere, bucurie. 2. tihnă, comoditate. 3. *pl.* tabieturi, confort || *à votre ~* cum doriți; *se sentir à son ~/mal à l'~* a se simți/a nu se simți în largul său. II. *adj.* vesel, mulțumit.

aisselle *s.f.* subsuoară.

ajourer *vt.* a ajura.

ajournement *s.m.* 1. amânare. 2. citație.

ajourner I. *vt., vr.* a (se) amâna, a (se) proroga. II. *vt.* a trimite citație.

ajouter *vt.* a adăuga || *~ foi* a da crezare.

ajustement *s.m.* 1. potrivire, ajustare, reglaj. 2. găteală, toaletă.

ajuster *vt.* 1. a potrivi, a ajusta. 2. a găti, a înfrumuseța. 3. a ochi. **alambiquer** *vt., vr.* 1. a distila. 2. (despre stil) a face prea subtil, a întortochea.

alanguir I. *vt.* 1. a istovi. 2. a moșeli. II. *vr.* a-și pierde puterile, a lăncezi.

alarme *s.f.* 1. alarmă (și semnalul). 2. *fig.* neliniște.

alarmer *vt.* a da alarma, a înspăimânta, a alarma.

albâtre *s.m., l.* alabastru. 2. *fig.* albeață strălucitoare.

album *s.m.* album.